

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/706/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714209448
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6714209448.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a sudcov JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, proti žalovanej: M. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. L. XXXX/X, V., zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, IČO: 37 756 508, za účasti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, IČO: 37 756 508, o zaplatenie 568,12 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 26. 05. 2015 č. k. 12C/149/2014 - 89, takto

rozhodol:

I. Súd návrh Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, IČO: 37 756 508, na pribratie do odvolacieho konania ako osobitného subjektu **z a m i e t a**.

II. Rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch o trovách konania (druhý a tretí výrok) **m e n í** tak, že žalobca je **p o v i n ý** nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 111,91 Eur na účet právneho zástupcu žalovanej JUDr. Andreja Cifru do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

III. Žalobca je **p o v i n ý** nahradiť Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, trovy konania vo výške 119,30 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

IV. Žalovaná **m á n á r o k** na náhradu účelne vynaložených trov odvolacieho konania v rozsahu 58 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o zaplatenie sumy 568,12 Eur s príslušenstvom s odôvodnením, že nárok sa týka spotrebiteľskej zmluvy o úvere, pričom Úverová zmluva o poskytnutí revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi žalobcom, ako dodávateľom a žalovanou, ako spotrebiteľkou, nemala dohodnutý údaj o výške úrokov a poplatkov, tieto neboli určito a konkrétnym spôsobom dojednané (§ 4 ods. 5 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere). Pretože žalovaná pohľadávku značne preplatila, nie je už dôvod vymáhať od nej žiadnu dlžnú sumu. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 OSP, účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie. Vychádzal z úspechu žalovanej, ktorej vzniklo právo na náhradu trov konania. Priznal jej náhradu trov právneho zastúpenia, súčasne priznal náhradu trov právneho zastúpenia aj vtedajšiemu vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej. Konkrétne uviedol, že trovy konania sú vyčíslené vo výške 291,08 Eur, z ktorých priznal žalovanej náhradu 175,27 Eur a vedľajšiemu

účastníkovi na strane žalovanej 115,81 Eur. Trovy konania žalovanej a vedľajšieho účastníka na jej strane pozostávajú z prípravy a prevzatia - vedľajší účastník 41,50 Eur, vyjadrenie vo veci samej len za vedľajšieho účastníka 41,50 Eur, prevzatie a príprava zastúpenia za žalovanú 41,50 Eur, zastupovanie na pojednávaní dňa 26. 05. 2015 50 % za žalovanú a 50 % za vedľajšieho účastníka, náhrada cestovného na pojednávanie spolu s náhradou za stratu času vo výške 43,46 Eur, z toho 50 % žalovanej a 50 % vedľajšiemu účastníkovi. Okrem toho priznal náhradu za príslušný režijný paušál k úkonu právnej služby a 20 % DPH.

2. Proti rozsudku okresného súdu v časti výroku o náhrade trov konania žalovanej a náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej podal žalobca odvolanie z odvolacích dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. b/ a písm. f/ OSP. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 MCdo 9/2013, keď v konaní pred prvostupňovým súdom bola priznaná vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov právneho zastúpenia; podľa tohto rozhodnutia trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní vyhotovených advokátom mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. Vzhľadom na takýto právny názor dovolacieho súdu žalobca tvrdí, že je neúčelné, aby právny zástupca vedľajšieho účastníka uplatňoval trovy právneho zastúpenia v duplicitnej forme, nakoľko žalovanej nevznikli zastúpením žiadne trovy konania a trovy právneho zastúpenia a zároveň, aby uplatňoval trovy konania aj za právne služby poskytnuté vedľajšiemu účastníkovi. Takýmto postupom vedľajší účastník zvyšoval neúčelne náklady súdneho konania s úmyslom poškodzovania záujmov žalobcu, nakoľko vstupuje do veľkého počtu konaní, na ktorých sa vo väčšine prípadov na prejednávanej veci nezúčastňuje. Navrhol predmetný rozsudok vo výroku o trovách konania zrušiť.

3. Právny zástupca žalovanej a vedľajšieho účastníka na strane žalovanej vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že žalobca neuvádza žiadne relevantné dôvody, pre ktoré by bolo namieste nepriznať žalovanému náhradu trov konania. Poukázal na známu judikatúru v obdobných veciach, v zmysle ktorej trovy právneho zastúpenia treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy, každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchšej, skutkovo a právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom. Vedľajší účastník má principiálne právo na náhradu trov konania, pričom poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 09. 06. 2010 sp. zn. 5Cdo 71/2010, ako aj najnovšie komentáre k Občianskemu súdnemu poriadku: Števček/Ficová a kol., Občiansky súdny poriadok, komentár - I. diel, 2. vydanie, Praha: C. H. Beck, 2012, str. 331 a ďalšie. Žalobca svojimi neúspešnými pokusmi v žalovaní nedôvodných nárokov na súdoch spôsobuje trovy konania, ktoré by mal v prípade jeho neúspechu nahradiť úspešnej protistrane, v tomto prípade žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi. Argumenty žalobcu označuje za účelovo predkladané v snahe vyhnúť sa svojej povinnosti nahradiť úspešnej protistrane trovy konania. Navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť ako vecne správne a žalobcu zaviazat' na náhradu trov odvolacieho konania, kde si žalovaná uplatňuje náhradu za úkon vyjadrenia k odvolaniu vo výške 16,49 Eur a rovnako vedľajší účastník si uplatňuje za toto vyjadrenie vo výške 16,49 Eur (50 % úkonu a z toho polovica za žalovanú a polovica za vedľajšieho účastníka).

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario. Napadnuté rozhodnutie vo výrokoch o náhrade trov konania s poukazom na ustanovenie § 388 CSP zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

5. Odvolací súd konštatuje, že od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý platí v čase rozhodovania odvolacieho súdu. Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Pretože napadnutý výrok o trovách konania sa týka trov, ktoré boli priznané v konaní jednak úspešnej žalovanej a tiež vedľajšiemu účastníkovi, skúmal odvolací súd, či môže s označeným vedľajším účastníkom v tejto veci konať aj za účinnosti Zákona č. 160/2015 Z. z., teda Civilného sporového poriadku.

7. Zo spisu vyplýva, že okresný súd rozhodol v čase účinnosti Zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku a rovnako aj odvolanie podané žalobcom bolo podané do 30. 06. 2016, do kedy teda platil Občiansky súdny poriadok.

8. V ustanovení § 93 ods. 2 OSP zákonodarca zvýšil ochranu spotrebiteľa, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (napr. Zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa).

9. V tom čase takýto vedľajší účastník oznámil svoj vstup do konania na podporu žalovanej písomným podaním doručeným súdu dňa 21. 08. 2014. Vedľajší účastník bol zastúpený advokátom JUDr. Andrejom Cifrom. V priebehu konania pred súdom prvej inštancie žalovaná splnomocnila na svoje zastupovanie advokáta JUDr. Andrej Cifru, teda toho istého advokáta, ktorý dovtedy zastupoval vedľajšieho účastníka, vystupujúceho na jej podporu, zároveň súhlasila s podporou vedľajšieho účastníka.

10. Účinky vstupu dovtedajšieho vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP), tak v súlade s § 470 ods. 4 CSP mohol krajský súd konanie s dovtedy označeným vedľajším účastníkom konania dokončiť, aj keď od 01. 07. 2016 nový procesný poriadok, teda zákon č. 160/2015 Z. z. inštitúit vedľajšieho účastníka nepozná a vedľajší účastník už teda v konaní vystupovať nemôže. Vzhľadom na uvedené prechodné obdobie však nie je možné rozhodnúť o odvolaní žalobcu, ktoré sa týka aj bývalého vedľajšieho účastníka bez toho, aby s týmto subjektom bolo v konaní pokračované. Bolo by to v rozpore so základnými princípmi Civilného sporového poriadku vyjadrenými najmä v čl. 2, teda s princípom právnej istoty a legitímneho očakávania. Navyiac, v zmysle § 470 ods. 2 CSP ostal zachovaný aj účinok odvolania, ktorý sa týkal aj tohto vedľajšieho účastníka, takže úplná aplikabilita novej procesnej úpravy nie je v tomto prípade použiteľná.

11. Pokiaľ ide o návrh právneho zástupcu dovtedajšieho vedľajšieho účastníka, aby súd ďalej konal s týmto subjektom pod novým procesným označením ako osobitný subjekt konania podľa § 95 ods. 1 CSP, odvolací súd uvádza, že aj keď Civilný sporový poriadok v prípade právnickej osoby zriadenej za účelom ochrany práv spotrebiteľov nepozná označenie vedľajšieho účastníka, má takáto právnická osoba postavenie osobitného subjektu podľa ustanovenia § 95, to však za splnenia iných zákonných podmienok platných od 01. 07. 2016. Tieto podmienky však dovtedajší vedľajší účastník nespĺňa (môže ho aj bez návrhu do konania pribrať orgán verejnej moci, v pôsobnosti ktorého je ochrana práv podľa osobitného predpisu, avšak len ak s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí). V tomto prípade síce žalovaná súhlasila so vstupom tohto, v tom čase vedľajšieho účastníka, odvolací súd však nevidel dôvod, aby tento subjekt pribral do konania aj po účinnosti novej procesnej normy Civilného sporového poriadku. Preto tento návrh na príbratie občianskeho združenia do konania odvolací súd zamietol. Pokiaľ ide o rozsudok v časti výroku o náhrade trov konania, odvolací súd konštatuje čiastočnú dôvodnosť podaného odvolania. Konkrétne nepostupoval súd prvej inštancie správne, keď bez skúmania účelnosti jednotlivých úkonov právnej služby priznal žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania tak, ako tieto boli uplatnené vo vyčíslení zo dňa 28. 05. 2015. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že úkony, ktoré splnomocnený advokát žalovanej a tiež vedľajšieho účastníka uviedol vo vyúčtovaní, boli všetky vykonané. Odvolací súd však nepovažuje za účelné, aby za úkon prevzatie a príprava veci bola priznaná náhrada aj žalovanej, aj vedľajšiemu účastníkovi. V tomto smere súhlasí odvolací súd s odvolacou námietkou žalobcu, že ide o neúčelné navyšovanie trov konania. Aj keď je nepochybné, že v prípade zastupovania viacerých účastníkov advokát preberá zastúpenie za každého klienta, neznamená to automaticky, že ide o úkon účelný. V tomto prípade, keď vedľajší účastník z vlastnej iniciatívy a samostatne vstúpil do konania, bol pritom zastúpený tým istým advokátom, ktorý neskôr zastupoval aj samotnú žalovanú, nebolo dôvodné priznať opätovnú náhradu za tento úkon právnej služby. Všetky ďalšie úkony, ktoré boli uplatnené v rámci náhrady, možno považovať za účelne vynaložené, teda jeden úkon prevzatie a príprava zastúpenia, jeden úkon vyjadrenie vo veci, jedenkrát zastupovanie na pojednávaní pred okresným súdom, k tomu trikrát režijný paušál, náhrada cestovného v zmysle § 15 písm. a/ advokátskej tarify (na trase Lučenec - Zvolen a späť, čo je 112 km, základná náhrada za 1 km 0,183 Eur, spotreba na 100 km 7 l pri cene za 1 l paliva 1,36 Eur), ako aj náhrada za stratu času podľa § 17 advokátskej tarify na pojednávanie pred súd prvej inštancie v počte štyroch začatých polhodín. K tomu prináleží 20 % DPH, pretože advokát bol platiteľom DPH, čo preukázal súčasne s vyúčtovaním. Za jeden úkon právnej služby podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. patrí náhrada vo výške

41,50 Eur [z hodnoty sporu 660,20 Eur, nakoľko žalovaná suma zahŕňala aj kapitalizovaný ročný úrok z omeškania, trikrát režijný paušál (1x 8,04 Eur, 2x 8,39 Eur), cestovné spolu 15,58 Eur, náhrada za stratu času 27,78 Eur]. Celková výška účelne vynaložených trov v tomto prípade predstavovala čiastku 231,- Eur (zjednodušene, z uplatnenej sumy 291,08 Eur nebola priznaná náhrada za jeden úkon právnej služby, a to prevzatie a príprava vo výške 41,50 Eur, jedenkrát režijný paušál 8,39 Eur a z toho 20 % DPH, to je 9,98 Eur).

12. V zmysle prv uvedeného odvolací súd zmenil rozhodnutie vo výrokoch o náhrade konania tak, že žalovanej bola priznaná náhrada vo výške 111,91 Eur, a to za úkon právnej služby zastupovanie na meritórnom pojednávaní 41,50 Eur, režijný paušál 8,39 Eur k tomuto úkonu, náhrada cestovného na pojednávanie 15,58 Eur a náhrada straty času 27,78 Eur, spolu s 20 % DPH, čo je 18,65 Eur (spolu 111,91 Eur). Vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada za dva úkony právnej služby, po 41,50 Eur - prevzatie a príprava a vyjadrenie, jedenkrát režijný paušál 8,04 Eur a jedenkrát 8,39 Eur, spolu s 20 % DPH, čo je 19,87 Eur (spolu 119,30 Eur). Odvolací súd vychádzal z úvahy, že pokiaľ už právny zástupca, ktorý pôvodne zastupoval len vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, zastupoval ako advokát aj samotnú žalovanú, nebolo už jeho zastúpenie vedľajšieho účastníka počnúc udelením splnomocnenia účelné, nebol preto dôvod postupovať pri rozhodnutí o náhrade trov konania spôsobom, ktorý zvolil súd prvej inštancie, teda aj žalovanej, aj vedľajšiemu účastníkovi priznávať náhradu v rozsahu 50 % hodnoty úkonu, resp. 50 % hotových výdavkov. Odvolací súd preskúmaval aj správnosť výšky trov konania napriek tomu, že v zmysle účinnej právne úpravy o výške trov rozhoduje súd prvej inštancie. Pretože však odvolaním bolo napadnuté rozhodnutie o trovách konania a o týchto, čo do základu aj čo do výšky rozhodoval sudca, v prípade, pokiaľ by odvolací súd rozhodol len o základe nároku na náhradu trov konania, by v konečnom dôsledku o výške trov rozhodoval sudca; ktorého rozhodnutie bolo napadnuté odvolaním, čo považuje odvolací súd za neprijateľné a odporujúce základným princípom Civilného sporového poriadku.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

14. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).